

Productie 5

Voorlopige gronden Bezwaarschrift

Aan: de burgemeester van Amsterdam
t.a.v. Directie Juridische Zaken / Bezwaarschriftencommissie
via: juridischbureau.bezwaren@amsterdam.nl

Betreft: Voorlopige gronden bezwaarschrift evenementenvergunning WorldPride
Westermarkt **Kenmerk besluit:** Gemeenteblad 289259 van 18 juni 2026
Locatie: Westermarkt 64, Amsterdam
Uw Kenmerk:

Amsterdam, 19 juli 2026

Geachte Burgemeester, Geachte Bezwaarschriftencommissie,

In aanvulling op het pro forma bezwaarschrift d.d. 9 juli 2026 leggen bezwaarmakers hierbij de voorlopige uitgewerkte gronden van bezwaar over.

A. Ontvankelijkheid

Het **Comité Westelijke Grachtengordel e.o.** is een informele vereniging van bewoners binnen het gebied Damrak–Rokin–Leidsegracht–Prinsengracht–Brouwersgracht. De vereniging is ingeschreven bij de Kamer van koophandel (KvK-nummer: 71254242). Het comité behartigt blijkens haar doelstelling de belangen van bewoners met betrekking tot het woon- en leefmilieu, de kwaliteit van de openbare ruimte, veiligheid, participatie en milieu.

Het comité treedt reeds gedurende vele jaren op in overleg met de gemeenten en in procedures betreffende de leefomgeving binnen zijn werkgebied en wordt in eerdere bezwaar-, beroepsprocedures door de gemeente Amsterdam en de bestuursrechter als belanghebbende aangemerkt.

De vergunde activiteit vindt plaats binnen het werkgebied van het comité en raakt rechtstreeks de belangen waarvoor het comité opkomt. Het comité is daarom belanghebbende in de zin van artikel 1:2, derde lid, Awb.

Mevrouw woont aan de Keizersgracht te Amsterdam. In het akoestisch onderzoek behorende bij de vergunning voor Koningsnacht-dag is Keizersgracht expliciet opgenomen als toetspunt voor de geluidbelasting. De woning bevindt zich op korte afstand van het evenemententerrein.

Mevrouw ondervindt rechtstreeks gevolgen van het vergunde evenement en is belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Awb.

B. Tijdigheid

Op 9 juli jl. is namens bezwaarmakers een pro forma bezwaarschrift ingediend. Het bestreden besluit is van 18 juni 2026. Er is tijdig bezwaar gemaakt.

C. Ruimtelijke en functionele context: uitgesproken woonlocatie

De Westermarkt onderscheidt zich fundamenteel van grootschalige evenemententerreinen, recreatiegebieden en stadsparken. Het betreft een compacte binnenstedelijke locatie waar woningen direct grenzen aan de evenementenruimte. De Westermarkt is geen evenemententerrein waarop incidenteel wordt gewoond, maar een woonomgeving waarin incidenteel evenementen worden toegestaan. De woonfunctie vormt daarmee de primaire functie van deze locatie.

Onder die omstandigheden mag worden verwacht dat de keuze voor het aantal evenementdagen, de toegestane geluidsruimte en eventuele uitzonderingen voor evenementen van (hoog) maatschappelijk belang berusten op een zorgvuldige, actuele en locatiespecifieke onderbouwing. De Omgevingswet verlangt immers een evenwichtige toedeling van functies aan locaties. Waar wonen en evenementen op één locatie samenkomen, moet inzichtelijk worden gemaakt hoe dat evenwicht is bereikt.

De Westermarkt kent bovendien een lange geschiedenis van geluidintensieve evenementen. Van deze locatie zijn klachten, meetgegevens, evaluaties en praktijkervaringen beschikbaar. Tegen die achtergrond is het onvoldoende dat het locatieprofiel uitsluitend de toegestane geluidsruimte beschrijft; inzichtelijk moet tevens worden gemaakt op welke wijze de gevolgen voor het woon- en leefklimaat zijn onderzocht en in de besluitvorming zijn betrokken.

Niet de frequentie van het evenement staat centraal, maar de vraag of voor deze woonlocatie zonder locatiespecifiek onderzoek een geluidsbelasting van maximaal 105 dB(C) zonder gevelnorm aanvaardbaar kan worden geacht.

D. Procedurele opmerking vooraf: Noodzaak tot exceptieve toetsing

Bezwaarmakers stellen vast dat verweerder inmiddels het eerdere zelfstandige bezwaar tegen het algemene Evenementenbeleid waaronder o.a. het Nieuwe geluidbeleid niet-ontvankelijk heeft verklaard. Bezwaarmakers e.a. zullen daartegen te zijner tijd afzonderlijk beroep instellen bij de rechtbank.

Hoofdstuk 1 van het Evenementenbeleid 2026 opent met de bestuurlijke ambitie dat het college *"een betere balans wil vinden tussen het beperken van de geluidsoverlast voor omwonenden en goed georganiseerde en voor bezoekers aantrekkelijke evenementen"*. Bezwaarmakers hebben daarom onderzocht op welke wijze deze aangekondigde verbetering in het beleid en de daarop gebaseerde vergunningverlening concreet gestalte heeft gekregen.

Daarbij valt op dat voor de Westermarkt in essentie dezelfde systematiek wordt gehanteerd als onder het voorgaande beleid: dezelfde locatie, dezelfde geluidsmethodiek, dezelfde uitzonderingsmogelijkheid voor evenementen met een hoog maatschappelijk belang, opnieuw een maximale geluidsruimte van 95 dB(C) als beleidsuitgangspunt en wederom een beoordeling die hoofdzakelijk is gebaseerd op modelberekeningen. Een kenbare evaluatie van eerdere meetgegevens of een locatie-specifieke herbeoordeling van de gevolgen voor het woon- en leefklimaat ontbreekt.

Bezwaarmakers kunnen daarom niet vaststellen waarin de door het college aangekondigde *"betere balans"* voor omwonenden concreet bestaat. In deze woonomgeving mag worden verwacht dat inzichtelijk wordt gemaakt welk gewicht aan de woonfunctie is toegekend en op welke feiten, onderzoeken en evaluaties die belangenafweging berust.

De hierna uitgewerkte bezwaargronden laten zien dat een dergelijke kenbare onderbouwing in de bestreden vergunning ontbreekt.

Voor de onderhavige procedure is het volgende van cruciaal belang: nu verweerder weigert het beleid zelfstandig te toetsen, zij bezwaarmakers dwingt om de onverbindendheid van dit beleid aan te tonen via **exceptieve toetsing** binnen deze concrete vergunningprocedure. Dit verzamelbesluit rust immers integraal op de systematiek en parameters van die onrechtmatige beleidskaders.

Ter staving van deze structurele gebreken voegen bezwaarmakers als **Productie 1** een technische en juridische notitie van 40 pagina's over het Geluidbeleid evenementen Amsterdam 2026 over. Deze notitie maakt integraal onderdeel uit van deze bezwaargronden en dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd. Waar relevant wordt in de hiernavolgende gronden naar de betreffende hoofdstukken verwezen. De bezwaargronden zijn daarmee beperkt gehouden tot de kern.

E. Geheimhouding en voorbehoud

Bezwaarmakers stellen met klem voorop dat verweerder tot op de dag van vandaag weigert de essentiële onderliggende dossierstukken, waaronder de feitelijke aanvraag, het specifieke geluidsplan, de historische evaluaties, feitelijke meetgegevens en het advies van de ODNZKG, aan bezwaarmakers te verstrekken, ondanks een herhaald verzoek d.d. 7 juli 2026. Dit levert een flagrante schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 3:2 Awb) en het recht op *equality of arms* (art. 6 EVRM).

Bezwaarmakers hebben deze gronden derhalve noodgedwongen moeten destilleren uit de niet-onderbouwde tekst van het gepubliceerde besluit. **Bezwaarmakers reserveren uitdrukkelijk al hun rechten om deze gronden substantieel aan te vullen, te wijzigen en te verbreden zodra verweerder aan haar wettelijke plicht voldoet en alle achtergehouden akoestische rapporten, evaluaties en adviezen alsnog in afschrift heeft verstrekt.**

F. Gronden

Op basis van de thans beschikbare tekst van het besluit voeren bezwaarmakers de volgende voorlopige gronden aan:

Grond I: Onrechtmatige geheimhouding van dossierstukken (art. 3:2 Awb)

Uit de tekst van de vergunning blijkt dat de adviezen van de ODNZKG (zaaknummer OD2026-0027261 voor de Westermarkt) en de akoestische plannen dragend zijn voor de rechtsgevolgen. Door deze stukken ondanks herhaald verzoek d.d. 7 juli 2026 niet te verstrekken, schendt verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel (art. 3:2 Awb) en het recht op *equality of arms* (art. 6 EVRM). Het besluit is reeds hierom wegens formele gebreken herroepbaar.

Onlangs dienden bezwaarmakers bezwaar in tegen de evenementenvergunning op de Westermarkt ter viering van de Koningsnacht-dag. Daar werden wel een aantal stukken overlegd, zoals het geluidsplan en het advies van de ODNZKG. Alleen al op grond daarvan kon verweerder die vergunning niet verlenen. Daar was zonder nadere afweging de maximale geluidruimte vergund. Wij wijzen u naar de in die bezwaarprocedure ingediende bezwaargronden.

De in die procedure opgevraagde stukken heb ik nog steeds niet ontvangen. Wel een verdagingsbericht dat de behandeling van dat bezwaarschrift (JB.26.005939.002) met zes weken wordt verdaagd en dat wordt gestreefd naar een beslissing vóór 28 september 2026.

Net als in dit bezwaarschrift verzocht bezwaarmakers ook om toepassing van de informele aanpak. Die aanpak is bedoeld om te onderzoeken of voor de Westermarkt kan worden gekomen tot werkbare, locatiegerichte afspraken voor toekomst. Deze week drongen bezwaarmakers aan op het alsnog beschikbaar stellen van het gewijzigde besluit waarvan in een voorlopige procedure sprake

was ([ECLI:NL:RBAMS:2026:4051](#)). Bij toezending daarvan werd aangegeven dat collega's bereid gevonden waren tot een gesprek, maar dat zou zomaar op een termijn van een paar weken plaats kunnen gaan vinden. Daarop gaven bezwaarmakers aan dat dat gesprek op korte termijn plaats kan vinden in combinatie met deze bezwaarprocedure. Gelet op de niet voortvarende aanpak door verweerder in onderhavig bezwaarschrift, wachten bezwaarmakers niet op een antwoord en dienen dit verzoek in voor een voorlopige voorziening.

Grond II: Flagrante schending van het geldende Locatieprofiel Westermarkt (art. 4:84 Awb)

Uit het officiële en geldende *Locatieprofiel 2.12 Westermarkt* van de Gemeente Amsterdam blijkt dat voor de uitzonderingsdagen ten behoeve van Pride-evenementen een absolute, maximale geluidsbelasting van 95 dB(C) op de gevel is vastgelegd.

- Door in het thans bestreden verzamelbesluit een blanco norm van maar liefst 105 dB(C) FoH toe te staan voor alle pleinen en smalle straten, handelt de burgemeester in directe en flagrante strijd met haar eigen locatieprofiel.
- Een verhoging met 10 dB(C) (van 95 naar 105) betekent door de logaritmische schaal van geluid een exponentiële verdubbeling van de ervaren geluidsdruk voor de omwonenden.
- Op grond van artikel 4:84 Awb is verweerder verplicht haar eigen locatieprofiel te volgen. Dat WorldPride een groot maatschappelijk belang heeft, sluit toepassing van artikel 4:84 Awb niet uit. Wel moet verweerder concreet motiveren waarom in dit specifieke geval afwijking van het locatieprofiel noodzakelijk en evenredig is. Die motivering ontbreekt dan wel is onvoldoende locatiespecifiek.
- Bovendien het locatieprofiel:
 - Bevat geen locatiespecifiek onderzoek naar woningen. Westermarkt maakte geen deel uit van het rapport van het GeluidBuro 2017 (zie productie 1 Hoofdstuk E).
 - Bevat geen onderzoek naar binnenniveaus.
 - Bevat geen onderzoek naar gevelwering.
 - Bevat geen onderzoek naar laagfrequent geluid.
 - Bevat geen onderzoek naar slaapverstoring.
 - Verwijst voor hogere geluidsniveaus expliciet naar een latere vergunningprocedure en advisering door ODNZKG.
 - Bevat geen zelfstandige motivering waarom op deze locatie 95 dB(C) aanvaardbaar zou zijn. Dat ontbreekt ook in het bestreden besluit en of beleid. Feitelijk is nimmer naar de lokale situatie gekeken. Bezwaarmakers wijzen u op de uitspraak: [ECLI:NL:RBZWB:2026:688](#). Dat ging o.a. over het gemis aan vergaren van kennis bij de gemeente, aannames als zou de geveldemping 20 db bedragen, geluidsnormen op vrijdag en zaterdag na 23:00 uur niet verlaagd, wat leidt tot een grote kans op slaapverstoring. Die gemeente ging nog uit van de stelling dat pas sprake is van hinder als bewoners elkaar binnen niet meer kunnen verstaan (zie productie 1 inzake uitlatingen van Westerveld, lid van de expertgroep onderaan punt 5 en hoofdstuk E5).

Grond III: Onvoldoende draagkrachtige motivering (art. 3:46 Awb) en strijd met de systematiek van de Omgevingswet

Verweerder staat op de Westermarkt een geluidsniveau toe van maximaal 105 dB(C) FoH gedurende negen achtereenvolgende uren. Op pagina 21 van het besluit motiveert verweerder dit als volgt:

"Om met de muziek boven het omgevingsgeluid van de bezoekers uit te komen, is een hogere geluidsnorm verleend."

- De vergunning bevat daarmee wel een conclusie ("ik acht de hinder aanvaardbaar"), maar geen dragende motivering waarom die conclusie in dit concrete geval gerechtvaardigd is. De door verweerder gegeven motivering draagt de conclusie van het besluit niet. Uit de overweging dat WorldPride een evenement met een hoge maatschappelijke waarde is en dat veel bezoekers omgevingsgeluid produceren, volgt niet zonder meer dat een geluidsniveau van 105 dB(C), zonder toepassing van een gevelnorm, vanuit het oogpunt van gezondheid en een aanvaardbaar woon- en leefklimaat aanvaardbaar is. Verweerder trekt deze conclusie wel, maar maakt de noodzakelijke tussenstappen niet inzichtelijk. Niet wordt gemotiveerd waarom juist 105 dB(C) noodzakelijk is, waarom een lager geluidsniveau onvoldoende zou zijn, welke alternatieven zijn onderzocht en waarom de gevolgen voor omwonenden desondanks aanvaardbaar worden geacht.
- De Omgevingswet, in het bijzonder de maatschappelijke doelen van artikel 1.3 en het vereiste van een evenwichtige toedeling van functies aan locaties als bedoeld in artikel 2.1, verlangt dat eerst wordt beoordeeld welke belasting van de fysieke leefomgeving nog aanvaardbaar is, waarna wordt bezien welke activiteiten binnen die grenzen mogelijk zijn. Verweerder redeneert juist omgekeerd: omdat het evenement veel bezoekers trekt en de muziek hoorbaar moet blijven boven het omgevingsgeluid, wordt een hogere geluidsbelasting toegestaan. Daarmee wordt de omvang van de toegestane geluidsruimte afgeleid uit de gewenste uitvoering van het evenement, in plaats van uit de bescherming van een gezonde fysieke leefomgeving. Zie Productie 1, hoofdstukken D en E.
- Verweerder stelt dat zonder deze hogere geluidsnorm het niet mogelijk is om de muziek van WorldPride hoorbaar te laten zijn. Deze stelling wordt echter niet onderbouwd met een akoestisch onderzoek of andere objectieve gegevens. Evenmin wordt inzichtelijk gemaakt waarom een lager geluidsniveau onvoldoende zou zijn of waarom minder belastende alternatieven niet mogelijk zijn. De stelling blijft daarmee een niet-verifieerbare aanname en kan de gekozen geluidsnorm niet dragen.
- Deze redenering vormt bovendien al jarenlang het uitgangspunt van het Amsterdamse evenementenbeleid. Juist daarom had van verweerder mogen worden verwacht dat inzichtelijk werd gemaakt waarom deze benadering, mede gelet op de Omgevingswet en de actuele inzichten omtrent gezondheid en geluidbelasting, nog steeds toereikend is. Een dergelijke actualisering ontbreekt. Het besluit ontbeert daarom een draagkrachtige motivering als bedoeld in artikel 3:46 Awb..

Grond IV: Onrechtmatige gevelnormvrijstelling en onduidbare hinder (art. 2.43 APV / art. 3:4 Awb)

Op pagina 12 (voorschrift 3) van de vergunning stelt verweerder: "*Hierbij wordt verder geen gevelnorm gehanteerd.*"

- Dit voorschrift is onvoldoende verenigbaar met de publiekrechtelijke zorgplicht om het woon- en leefklimaat te beschermen (art. 2:43 APV en art. 3:4 Awb). De Westermarkt is een uiterst compact binnenstadsplein waar historische woningen direct aan de evenementenruimte grenzen. Juist onder die omstandigheden valt zonder nadere motivering niet in te zien waarom voor deze locatie in het geheel geen gevelnorm wordt gehanteerd.
- Door geen gevelnorm te hanteren terwijl een geluidsniveau van maximaal 105 dB(C) wordt toegestaan, ontbreekt een directe begrenzing van de geluidsbelasting op de woningen rondom het plein. Uitgaande van de in Productie 1 opgenomen NSG-hindertabel op pagina

15 en de beperkte gevelwering van historische panden ontstaat binnenshuis een geluidsniveau dat ruim boven de grens ligt waarbij sprake is van "onduldbare hinder". Verweerder motiveert niet waarom een dergelijke belasting voor omwonenden desondanks aanvaardbaar wordt geacht. Het besluit ontbeert daarom een evenwichtige belangenafweging als bedoeld in artikel 3:4 Awb..

Grond V: Onvoldoende motivering van de afwijking wegens maatschappelijk belang (art. 3:46 en 4:84 Awb)

Verweerder rechtvaardigt de hogere geluidsnorm door te wijzen op het hoge maatschappelijke belang van WorldPride. Die motivering is onvoldoende.

- Dat WorldPride een belangrijk evenement voor Amsterdam is, wordt door bezwaarmakers niet bestreden. Daaruit volgt echter niet zonder meer dat een geluidsniveau van 105 dB(C), zonder toepassing van een gevelnorm, noodzakelijk en aanvaardbaar is. De enkele kwalificatie "hoog maatschappelijk belang" kan de afwijking van de gebruikelijke geluidsnormen niet zelfstandig dragen.
- Zoals uiteengezet in Productie 1, hoofdstuk D, is de toegang tot verhoogde geluidsnormen in het Geluidbeleid afhankelijk gemaakt van bestuurlijke kwalificaties, zonder dat vooraf kenbare en objectief begrensde criteria zijn vastgesteld. Niet inzichtelijk is gemaakt welke omstandigheden toepassing van de hogere norm rechtvaardigen, hoe vaak daarvan gebruik kan worden gemaakt en welke grenzen daarbij gelden. Voor omwonenden is daardoor onvoldoende voorzienbaar wanneer en onder welke voorwaarden van de reguliere geluidsnormen wordt afgeweken.
- Verweerder motiveert evenmin waarom de eerder in het locatieprofiel aanvaarde maximale geluidsruijnte van 95 dB(C) in dit concrete geval onvoldoende zou zijn. Indien verweerder meent dat zelfs deze norm niet volstaat en een geluidsniveau van 105 dB(C) noodzakelijk is, rust op haar een verzwaarde motiveringsplicht. Een dergelijke motivering ontbreekt.
- Verweerder rechtvaardigt de hogere geluidsnorm dus met de hoge maatschappelijke waarde van WorldPride. Die motivering mist echter een voldoende kenbare juridische grondslag. Daarbij is van belang dat het gebruikte "maatschappelijke label" sterk doet denken aan de APV-term "gebeurtenis van grote maatschappelijke betekenis" (art. 2.40, vijfde lid, onder b, APV). Deze bepaling heeft echter uitsluitend een procedurele functie. Zij maakt het mogelijk om onvoorziene evenementen die niet tijdig op de evenementenkalender konden worden geplaatst alsnog in behandeling te nemen, bijvoorbeeld bij een onverwachte huldiging of sportieve prestatie. De APV biedt daarmee geen zelfstandige grondslag voor een structurele verruiming van geluidsnormen of voor het planologisch aanvaardbaar achten van een hogere geluidsbelasting.
- Dit klemte te meer nu de APV sinds 2025 voor meldingsplichtige evenementen uitgaat van een maximale gevelbelasting van 75 dB(C), juist ter bescherming van het woon- en leefklimaat. Tegen die achtergrond behoeft een afwijking naar 95 dB(C), laat staan een situatie waarin zelfs geen gevelnorm meer wordt gehanteerd terwijl 105 dB(C) wordt toegestaan, een bijzonder zware motivering. Die ontbreekt.
- Bezwaarmakers stellen zich daarbij nadrukkelijk op het standpunt dat ook een gevelbelasting van 95 dB(C) op de Westermarkt niet verenigbaar is met een aanvaardbaar woon- en

leefklimaat. De onderhavige vergunning gaat echter nog een stap verder door zelfs die begrenzing geheel los te laten.

- Daarmee berust de verruiming van de geluidsruimte niet op vooraf kenbare en objectief begrensde criteria, maar in belangrijke mate op een bestuurlijke kwalificatie. Dat verdraagt zich moeilijk met de vereisten van rechtszekerheid, artikel 3:46 Awb, artikel 4:84 Awb en de uitgangspunten van de Omgevingswet, zoals nader uiteengezet in Productie 1, hoofdstukken D en H.

Grond VI: Het verzamelbesluit getuigt van een structureel onevenwichtige belangenafweging (art. 3:2 Awb, art. 3:4 Awb en art. 8 EVRM)

Hoewel op de Westermarkt geen woonboten zijn gelegen, is de motivering op pagina 21 van het verzamelbesluit wel degelijk relevant. De vergunning zegt feitelijk:

"De bewoners van de woonboten ervaren dus meer geluidsoverlast. Ik ben van oordeel dat dit gevraagd kan worden van de woonbootbewoners..."

Verweerder overweegt daar uitdrukkelijk dat de geldende geluidsnorm uitsluitend betrekking heeft op de stenen gevels op de wal en dat bewoners van woonboten een hogere geluidsbelasting moeten dulden vanwege het maatschappelijke belang van WorldPride.

- Deze passage laat zien dat verweerder bewust onderscheid maakt tussen categorieën bewoners bij de bescherming tegen geluidhinder. Bewoners van woonboten worden geacht een hogere geluidsbelasting te dulden uitsluitend vanwege het type woning waarin zij wonen. Daarmee werpt deze passage licht op de wijze waarop verweerder de belangen van omwonenden in het algemeen afweegt en op de systematiek die aan dit verzamelbesluit ten grondslag ligt.
- Van de burgemeester, die als bevoegd gezag verantwoordelijk is voor een zorgvuldige, objectieve en evenwichtige belangenafweging, mag worden verwacht dat verschillen in bescherming van bewoners deugdelijk worden gemotiveerd. Een motivering waarin een bepaalde groep bewoners op voorhand minder bescherming wordt toegekend uitsluitend vanwege de aard van hun woning, roept ernstige vragen op over de verenigbaarheid met de artikelen 3:2 en 3:4 Awb en met de uit artikel 8 EVRM voortvloeiende verplichting het woon-en leefklimaat van alle betrokken bewoners op zorgvuldige wijze te beschermen.

Grond VII: De vergunningverlening berust op een gesloten beoordelingsketen waarin de beleidsmatige geluidsruimte de besluitvorming bepaalt (art. 3:2, 3:4 en 3:46 Awb)

De onderhavige vergunning staat niet op zichzelf, maar vormt het eindpunt van een vaste beoordelingsketen. Die keten begint niet met de vraag welke geluidbelasting voor de woonomgeving aanvaardbaar is, maar met de beleidsmatige keuze dat voor straatfeesten met muziek een geluidniveau van 105 dB(C) noodzakelijk wordt geacht voor een voldoende muziekbeleving. Pas daarna wordt onderzocht hoe dat vooraf gekozen geluidniveau binnen de beleidskaders kan worden gerealiseerd.

- Dat blijkt reeds uit het advies van de Expertgroep Geluid. De expertgroep noemt 105 dB(C) in het vastgestelde geluidbeleid¹ (bijlage 3) uitdrukkelijk de ondergrens voor een toereikende

¹ Officiële bekendmakingen: <https://zoek.officiëlebekendmakingen.nl/gmb-2026-106532.pdf>

muziekbeleving en motiveert deze norm vanuit de gewenste kwaliteit van het evenement, niet vanuit een onderzoek naar de maximaal aanvaardbare belasting van de omliggende woningen. Vervolgens adviseert de expertgroep om per locatie een geluidplan en akoestische uitwerking op te stellen waarmee deze norm kan worden gerealiseerd.

- De rol van de akoestisch adviseur verschuift daardoor eveneens. Het onderzoek begint niet met de vraag welke geluidbelasting de woonomgeving kan verdragen, maar met de vraag hoe het vooraf gekozen geluidniveau technisch kan worden gerealiseerd zonder de beleidsmatige norm te overschrijden. Het geluidplan wordt daarmee geen onafhankelijke beoordeling van de aanvaardbare milieubelasting, maar een technische uitwerking van een reeds gemaakte beleidskeuze.
- Vervolgens toetst de Omgevingsdienst in hoofdzaak of het geluidplan voldoet aan het gemeentelijke beleid en of de berekeningen binnen de vastgestelde normen blijven. De burgemeester baseert zich vervolgens op deze adviezen bij de vergunningverlening. Daardoor ontstaat een gesloten beoordelingsketen waarin iedere schakel voortbouwt op dezelfde beleidsmatige uitgangspunten, zonder dat nog zelfstandig wordt onderzocht welke geluidbelasting voor de concrete woonomgeving aanvaardbaar is.
- De burgemeester kan zich echter niet beperken tot het overnemen van deze opeenvolgende adviezen. Op haar rust als bevoegd gezag een zelfstandige verantwoordelijkheid om te beoordelen of de aangevraagde geluidbelasting, gelet op alle relevante feiten en belangen, verenigbaar is met een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. De adviezen van de Expertgroep, de akoestisch adviseur en de Omgevingsdienst kunnen die eigen verantwoordelijkheid niet vervangen. Uit het bestreden besluit blijkt echter niet dat een dergelijke zelfstandige beoordeling heeft plaatsgevonden. De motivering sluit in essentie aan bij de eerder gekozen beleidsmatige uitgangspunten, zonder zichtbaar te toetsen of deze in het concrete geval van de Westermarkt nog tot een evenwichtige uitkomst leiden.
- Daardoor ontstaat een gesloten beoordelingsketen waarin iedere schakel voortbouwt op dezelfde beleidsmatige uitgangspunten. De Expertgroep motiveert waarom 105 dB(C) wenselijk wordt geacht voor de muziekbeleving, de akoestisch adviseur onderzoekt hoe dat geluidsniveau technisch kan worden gerealiseerd, de Omgevingsdienst toetst of dit binnen het beleid past en de burgemeester neemt deze adviezen vervolgens aan het besluit ten grondslag. Een zelfstandige beoordeling van de vraag welke geluidbelasting voor de concrete woonomgeving aanvaardbaar is, blijft daarbij niet kenbaar.
- Daarmee dreigt de beleidsmatige norm feitelijk de plaats in te nemen van de belangenafweging die artikel 3:2 en 3:4 Awb verlangen. De centrale vraag behoort immers niet te zijn hoe een vooraf gekozen geluidsniveau kan worden gerealiseerd, maar welke geluidbelasting op deze locatie, gelet op de bescherming van het woon- en leefklimaat, nog aanvaardbaar is. Dat onderzoek is in deze keten niet zichtbaar terug te vinden.
- Deze beoordelingssystematiek heeft ook concrete gevolgen voor de wijze waarop de akoestische onderzoeken worden ingericht. Zo wordt uitgegaan van modelmatige aannames, zoals een generieke gevelwering van 20 dB(A), zonder dat voor de monumentale woningen rondom de Westermarkt is onderzocht of deze aanname representatief is. Indien de feitelijke gevelwering lager is, zoals de NSG-Handreiking 2025 voor historische panden als uitgangspunt noemt (15 dB(A), tenzij locatiespecifiek anders onderbouwd), kunnen de

werkelijke binnenniveaus aanzienlijk hoger uitvallen dan waarvan in de beoordeling is uitgegaan. Daarmee illustreert ook dit voorbeeld dat het onderzoek primair is gericht op het passend maken van de beleidsmatige norm en niet op het vaststellen van de feitelijke gevolgen voor het woon- en leefklimaat.

- In de onderhavige vergunning wordt deze systematiek nog verder doorgetrokken. Niet alleen wordt uitgegaan van een vooraf gekozen geluidsniveau, maar wordt tevens afgeweken van de in het gemeentelijke beleid opgenomen gevelnorm. Daarmee verdwijnt ook de laatste beleidsmatige begrenzing die nog rechtstreeks verband hield met de bescherming van omwonenden. Juist in die situatie had van de burgemeester mogen worden verwacht dat inzichtelijk werd gemaakt welke geluidbelasting voor de woningen rondom de Westermarkt nog aanvaardbaar is en op welke objectieve gegevens dat oordeel berust. Een dergelijke zelfstandige beoordeling ontbreekt. Die locatiespecifieke beoordeling ontbreekt. In plaats daarvan wordt volstaan met algemene verwijzingen naar de maatschappelijke betekenis van WorldPride en de gewenste muziekbeleving. Daarmee wordt niet inzichtelijk waarom juist op deze locatie de gekozen geluidsruimte aanvaardbaar zou zijn.
- Daarmee wordt de bestuurlijke verantwoordelijkheid van de burgemeester niet zelfstandig ingevuld, maar grotendeels afgeleid uit een keten van opeenvolgende adviezen die alle uitgaan van dezelfde beleidsmatige uitgangspunten.

Grond VIII: Onvoldoende invulling van de publiekrechtelijke zorgplicht voor het woon- en leefklimaat (art. 21 Grondwet, art. 1.3 Omgevingswet en art. 3:4 Awb)

Artikel 21 van de Grondwet draagt de overheid op zorg te dragen voor de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Deze opdracht is nader uitgewerkt in artikel 1.3 van de Omgevingswet, waarin het bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving tot maatschappelijk doel van de wet wordt verklaard. Deze bepalingen brengen mee dat de bescherming van het woon- en leefklimaat geen bijkomstig belang is, maar een zelfstandige publiekrechtelijke verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag.

- Uit het bestreden besluit en de daaraan ten grondslag liggende beleidsstukken blijkt echter dat de besluitvorming in belangrijke mate is ingericht vanuit de vraag welke geluidruimte nodig wordt geacht voor de gewenste muziekbeleving en de hoorbaarheid van het evenement. Daartegenover staat geen vergelijkbare analyse van de vraag welke geluidbelasting voor de omliggende woningen nog verenigbaar is met een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Bewoners komen in de besluitvorming nauwelijks als zelfstandig te beschermen belang in beeld. In het besluit wordt uitvoerig gemotiveerd waarom het evenement een hogere geluidsruimte nodig zou hebben, maar nauwelijks waarom de omwonenden deze geluidbelasting behoren te dulden.
- Dat betekent niet dat aan evenementen of bezoekersbelangen geen gewicht mag worden toegekend. Wel verlangt de publiekrechtelijke zorgplicht dat de burgemeester zelfstandig onderzoekt en motiveert welke gevolgen de vergunning heeft voor de bewoners van de omliggende woningen en waarom die gevolgen, ondanks de aanzienlijke geluidbelasting, nog aanvaardbaar worden geacht. Een dergelijke kenbare invulling van de zorgplicht ontbreekt.

G. LIJST VAN MEEGEZONDEN PRODUCTIES (BIJLAGEN)

Ter onderbouwing van deze voorlopige gronden en ter voldoening aan de bewijslast in het kader van de noodzakelijke exceptieve toetsing, leggen bezwaarmakers de volgende producties over, welke tevens integraal onderdeel uitmaken van de parallelle procedure bij de Voorzieningenrechter:

1. **PRODUCTIE 1:** De uitgebreide technische en juridische notitie "*Juridische en inhoudelijke gebreken van het Geluidbeleid evenementen Amsterdam 2026*" (40 pagina's, inclusief de officiële NSG-hinderkwalificatietabel).
2. **PRODUCTIE 2:** Het officiële en geldende *Locatieprofiel 2.12 Westermarkt* van de Gemeente Amsterdam (inhoudende het bewijs van de absolute 95 dB(C)-bovengrens op pagina 1).
3. **PRODUCTIE 3:** Het parallelle, inhoudelijke bezwaarschrift van verzoekers d.d. 14 juni 2026 (Zaaknummer: JB.26.005939.002), houdende het bewijs van de structurele meet- en adviesmisstanden op de Westermarkt.

H. Conclusie

De hiervoor aangevoerde gronden rechtvaardigen voorshands de conclusie dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid (art. 3:2 Awb), onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd (art. 3:46 Awb) en afwijkt van het geldende beleidskader en de locatieprofielen zonder toereikende motivering (art. 4:84 Awb).

Voorts bestaan ernstige aanwijzingen dat de vergunning berust op een beoordelingssystematiek waarin de gewenste muziekbeleving leidend is gemaakt, zonder dat kenbaar is onderzocht welke geluidbelasting voor de woningen rondom de Westermarkt nog aanvaardbaar is.

Deze voorlopige gronden worden, mede gelet op het uitblijven van de opgevraagde dossierstukken, uitdrukkelijk onder het voorbehoud van aanvulling en wijziging ingediend.

Bezwaarmakers verzoeken verweerder het bestreden besluit na heroverweging te herroepen en de vergunning alsnog te weigeren.

I. Tot slot

Bezwaarmakers verzoeken om een gezamenlijke behandeling én, indien mogelijk, om een gecoördineerde beslissing op bezwaar, nu beide procedures dezelfde locatie, dezelfde juridische vragen en grotendeels dezelfde feiten en bewijsstukken betreffen. Dus van dit bezwaarschrift JB.26.009552.003 maar ook van deze JB.26.005939.002. Zo'n zelfde verzoek hebben bezwaarmakers afgelopen vrijdag gedaan aan de heer inzake de informele aanpak (op grond van de gemeentelijke verordening, art. 4.1).

Hoogachtend,

Namens Comité Westelijke Grachtengordel en mevrouw,

w.g.

Gemachtigde van bezwaarmakers